

РЕШЕНИЕ

№ 12772

гр. София, 01.04.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 84 състав, в публично заседание на 09.03.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Спас Спасов

при участието на секретаря Спасина Иванова, като разгледа дело номер **1630** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 84, ал. 2 от Закона за убежището и бежанците (ЗУБ), вр. с чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на С. И. Х., гражданин на С., ЛНЧ [ЕГН], чрез адв. Д., срещу решение № 45Х/30.01.2026 г. на интервюиращ орган при Държавната агенция за бежанците при МС (ДАБ), с което подадената от оспорващия последваща молба не е допусната до производство за предоставяне на международна закрила.

В жалбата и в с.з. се твърди, че АО е игнорирал относими и релевантни доказателства като представени данни за постановена присъда в страната по произход спрямо жалбоподателя и спрямо новата политико-икономическа обстановка там. Не били анализирани новопредставените данни, излага подробни съображения за променената обстановка в страната по произход. Иска се отмяна на решението на органа и изпращане на преписката за произнасяне по същество.

Ответникът – интервюиращ орган при ДАБ, чрез юрк. П. в с.з. оспорва жалбата като неоснователна и недоказана.

Жалбата е допустима.

Подадена е от лице по чл. 3 от АПК, което е адресат на индивидуален административен акт, засягащ неговата правна сфера неблагоприятно, тъй като му налага ограничения чрез отказ от предоставяне на права. Жалбата е подадена в срока по чл. 84, ал. 2 от ЗУБ.

От фактическа страна се установява, че чужденецът е подал последваща молба (л. 33) по смисъла на чл. 76а от ЗУБ на 14.01.2026 г. след като с влязло в сила на 14.11.2025 г. решение на АС – Хасково е отхвърлена жалбата му срещу решение на председателя на ДАБ с формиран отказ за предоставяне на бежански статут и субсидиарна закрила.

В молбата е описано, че апликантът не може да се върне в страната по произход, тъй като били налице нови обстоятелства, касаещи ситуацията в С.. Имал издадена присъда след повдигнато обвинение, а връщането му би го поставило в ситуация тази присъда да бъде изпълнена. Присъдата била ново обстоятелство, неразгледано в основното производство. Представено е копие и превод на тази присъда (свидетелство за съдимост от 25.06.2025 г.) за престъпление – принадлежност към БААС партия и уронване на имиджа на държавата (л. 36) и присъда – три години лишаване от свобода. Описва се още, че ситуацията в С. била допълнително влошена след свалянето на Б. А. от власт.

В решението си АО е разгледал релевантните за производството специални понятия.

В решение № 3104/10.04.2025 г., което било предмет на приключила съдебна проверка за законосъобразност, председателят на ДАБ при МС обстойно бил обсъдил основанията за предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут, както и общата обстановка в страната на произход на молителя. Последният е заявил, че е арабин, че не е членувал в политическа партия, не е бил арестуван и съден.

Прието е, че никъде в личното си интервю молителят не посочва, че е бил привърженик на Б. А.; заявено било обратното, че по време на неговото управление не са му позволявали да посещава джамия. Молителят също не споменал, че е бил политически активен. Освен това в представеното свидетелство за съдимост липсвали основни реквизити на официален документ, а именно не е посочено от кой град и коя община е издадено същото. Наред с това будело съмнение обстоятелството, че по време на обжалването на решението на Административен съд - Хасково пред Върховния административен съд молителят не е посочил, че е бил обвинен във връзки с партията на бившия президент Б. А. - партия БААС. Свидетелството за съдимост е издадено на 25.06.2025 г., а явяването на молителя по делото е било на след тази дата. При положение, че предоставеният документ е истински, възниквал въпросът поради какви причини чуждият гражданин не е представил този документ пред ВАС. Липсата на каквото и да е обяснение относно процесуалното поведение на молителя и причините за непредставяне на документа в съдебно производство, въпреки реалната възможност, подкопавало доказателствената стойност на представеното писмено доказателство в процедурата по чл. 76а от ЗУБ. Не бил представен актуален документ за съдебен статус като молителят разполагал с достатъчно време да се сдобие с такъв.

Обсъдена е справка на ДАБ за политическата ситуация в страната по произход от 02.12.2025 г. (л. 20) като е направен извод за намаляване на военното напрежение. Изложени са мотиви, че няма лични обстоятелства, които да сочат, че апликантът би станал специфична цел на такова насилие, поради присъщите на личното му положение елементи.

Към жалбата в настоящото производство са приложени материали за положението в С. от различни общодостъпни източници от м. декември 2025 г. - м. януари 2026 г. – Свободна Европа, А., UN, Legal Me In B..

Представени са справки за образование, вкл. свидетелство за завършено средно образование, копие на студентска карта, удостоверение за завършено езиково обучение на български език, състезателен картон от Българската федерация по бокс от спортен клуб по бокс „Бокс за всички“, заверен на 31.01.2026 г. с приложен снимков материал със снимки на състезателя.

Приобщена е актуална справка на ДАБ от 18.02.2026 г.

Приобщени са гласни доказателства.

Свидетелката М. е негова треньорка по бокс. Жалбоподателят ѝ споделил, че в началото на 2026 г. узнал за документа за цитираната по-горе присъда.

Разгледана по същество жалбата е основателна.

По силата на чл. 76б, ал. 1 от ЗУБ, в срок до 14 работни дни от подаването на последващата молба за международна закрила интервюиращият орган единствено въз основа на писмени доказателства, представени от чужденеца, без да се провежда лично интервю, взема решение, с което: 1. допуска последващата молба до производство за предоставяне на международна закрила или 2. не допуска последващата молба до производство за предоставяне на международна закрила.

Спазен е срокът за произнасяне по чл. 76б, ал. 1 от ЗУБ.

Оспореното решение е издадено от компетентен орган, комуто със заповед № РД05-27/14.01.2025 г. на председателя на ДАБ, са делегирани права по чл. 48, ал. 1, т. 10 от ЗУБ.

Актът е обективиран в изискуемата писмена форма, съдържа фактически и правни основания, изведени са мотиви, подписан, с надлежен адресат.

Спорът се свежда до установяване дали са спазени административнопроизводствените правила и правилно ли е приложен материалният закон.

Основните съображения на административния орган са, че: 1/представеният документ – свидетелство за съдимост с вписана присъда, не следва да се кредитира като автентичен и верен, тъй като обективираното в него не съответства на предходни твърдения на молителя; 2/липсва влошаване на политико-икономическата обстановка в С., който резултат е приет въз основа на справка на ДАБ от месец декември 2025 г., ползващ се с материална доказателствена сила.

С.. чл. 13, ал. 2, вр. чл. 76б от ЗУБ за да бъде допусната последваща молба за разглеждане в общо производство следва апликантът да се позовава на нови обстоятелства от съществено значение за личното му положение или относно държавата му по произход. В случая апликантът се позовава на двете обстоятелства.

Според чл. 33, § 2, б. „г“ и чл. 40, § 2 и 3 от Директива 2013/32/ЕС новите елементи или факти обуславят допустимостта на последващата молба, когато са относими към преценката за предоставяне на международна закрила и увеличават вероятността кандидатът да отговаря на условията за такава.

От практиката на Съда на Европейския съюз, включително решение от 8.02.2024 г. по дело С-216/22, следва, че понятието „нови елементи или факти“ подлежи на разширително тълкуване и обхваща както нови фактически данни, така и нови доказателства и правни обстоятелства, стига същите да имат значение за основателността на молбата.

В конкретния случай от фактическа страна е установено, че след приключване на предходното производство жалбоподателят е представил ново писмено доказателство – свидетелство за съдимост от 25.06.2025 г., удостоверяващо постановена спрямо него присъда от три години лишаване от свобода, свързана с политическа принадлежност и действия, възприети като уронващи имиджа на държавата. Това обстоятелство не е било предмет на обсъждане в предходното общо производство и по естеството си засяга пряко риска от преследване при евентуално завръщане в страната по произход.

За да не го кредитира като ново обстоятелство АО е изложил съображения, че спрямо същото - макар и ново, се пораждат съмнения относно неговата автентичност, същото не е било представено в касационното производство пред ВАС при наличие на възможност. Доколкото такива факти не са били предмет на обсъждане в производството пред АС – Хасково наличието на това ново обстоятелство/доказателство не съставлява доказателство за установяване на касационно основание по см. на чл. 219 от АПК (дори и да бъде представено с касационната жалба), тъй като фактическите основания се установяват от първоинстанционния, а не от касационния съд (касационни основания са конкретните порочни действия на първата инстанция при формиране на фактическите и правните ѝ изводи и именно те, а не релевантните за

материалния спор факти, представляват предметът на доказване в касационното производство, в този смисъл непълнотата на доказателствата не съставлява касационно основание).

Направената от административния орган преценка за недостоверност на представеното писмено доказателство излиза извън обхвата на производството по чл. 76б от ЗУБ. В тази фаза органът дължи единствено проверка за наличие на нови елементи, а не окончателна оценка на тяхната доказателствена стойност по същество. Преценката за автентичност и доказателствена сила е въпрос по съществуването на спора и следва да бъде извършена в рамките на общото производство, при спазване на процесуалните гаранции, включително провеждане на лично интервю.

В този смисъл възражението на административния орган, че представеният документ противоречи на предходни твърдения на молителя или че е могъл да бъде представен по-рано, не обосновава извод за липса на „нов елемент“. Дори при съмнение относно достоверността му, самото му представяне въвежда ново твърдение за релевантен факт – наличие на наказателно преследване, което потенциално попада в обхвата на преследване по смисъла на чл. 8 от ЗУБ.

На следващо място тълкуването за автентичност на представените документи в производството по чл. 76а и сл. от ЗУБ противоречи на правото на ЕС. С т. 1 от диспозитива на решение от 10.06.2021 г. по дело С-921/19 СЕС приема, че не се допуска национално законодателство, съгласно което документ, представен от кандидат за международна закрила в подкрепа на последваща молба, автоматично се приема за непредставляващ „нов елемент или нов факт“ по смисъла на Директива 2013/32/ЕС, когато автентичността на този документ не може да бъде установена или източникът на такъв документ не подлежи на обективна проверка.

Съобразно изложеното и в светлината на практиката на Съда на ЕС, настоящият състав приема, че представените доказателства и наведени твърдения представляват „нови елементи“ по смисъла на приложимото право, тъй като са относими към риска от преследване и са годни да увеличат вероятността жалбоподателят да отговаря на условията за предоставяне на международна закрила.

Поради това оспореното решение, с което молбата не е допусната до производство, се явява незаконосъобразно и следва да бъде отменено, а преписката – върната на административния орган за разглеждане по същество при съобразяване на дадените указания.

По изложените съображения съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение № 45Х/30.01.2026 г. на интервюиращ орган при Държавната агенция за бежанците при МС

ИЗПРАЩА преписката на Председателя на ДАБ за произнасяне по общия ред по молбата на С. И. Х. от 14.01.2026 г., за предоставяне на закрила

Решението не подлежи на обжалване